

UPRAVNI SUD U SPLITU

2009

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Marijani Jurić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Franje Farkaša iz Biograda na Moru, Grgura Ninskog 8 b, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po opunomoćenici Marini Ljubić Karanović, prema generalnoj punomoći pohranjenoj kod ovog suda pod poslovnim brojem 39 Su-517/15, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 8. rujna 2016., objavom odluke na temelju čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12 i 152/14), 16. rujna 2016.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem Odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-08/14-01/420, urbroj: 376-05/MS-14-04 (IM) od 9. rujna 2014.

i

riješio je

Odbacuje se tužba u dijelu kojim je tužitelj istaknuo zahtjev radi isplate naknade neimovinske štete u iznosu od 35.000,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom tuženika klasa: UP/I-344-08/14-01/420, urbroj: 376-05/MS-14-04 (IM) od 9. rujna 2014. odbijen je zahtjev tužitelja vezan za prigovor na obračunatu naknadu zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora.

Tužitelj je pravovremeno podnio tužbu ovome sudu protiv odluke tuženika klasa: UP/I-344-08/14-01/420, urbroj: 376-05/MS-14-04 (IM) od 9. rujna 2014. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da tuženik ne priznaje Zakon o zaštiti potrošača koji predviđa oblik raskida ugovora, navodeći da je do raskida došlo isključivo zbog nemarnosti VIP-a, da je u zahtjevu za prijenos broja VIP decidirano naglasio da će tužitelju ostati dosadašnji e-mail od T-coma i da to njihova služba uspješno obavlja, dok je u zahtjevu za prijenos broja pod važne obavijesti u svezi prijenosa broja navedeno da krajnji korisnik može zatražiti otkazivanje broja pod točkom b) u slučaju zavaravajuće prodaje, što da je u slučaju tužitelja prava istina, da je tužitelja kod početka pripreme za prijenos broja Ana Grabovac uvjeravala da prelaskom u VIP godišnje može uštedjeti oko 2.000,00 kuna, da budući je njegova supruga dugogodišnji novinar da mu je jedini uvjet bio da ostane isti e-mail, a s obzirom da VIP služba to nije bila u mogućnosti napraviti da im se tužitelj javio nakon par dana radi sporazumnog raskida ugovora, ističući da mu je

mobitel bio isključen tridesetak dana i da njegova supruga nije mogla slati niti dobivati e-poštu, a da je korisničku opremu uredno vratio VIP-u. Tužitelj je predložio da sud poništi osporenu odluku tuženika, te je ujedno podnio zahtjev za naknadom štete zbog duševnih boli u iznosu od 35.000,00 kuna.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem odgovoru u bitnom navodi da u cijelosti osporava navode iz tužbe, da je predmet odlučivanja u postupku pred tuženikom bio zahtjev tužitelja u vezi s prigovorom na obračun naknade radi prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora, koji je odbijen, da je utvrđeno da se u predmetnom slučaju radi o prijevremenom raskidu pretplatničkog ugovora prije isteka obveznog trajanja ugovora, da tužitelj pogrešno navodi da tuženik nije poštivao zakonske odredbe, jer da je upravo suprotno tome tuženik u predmetnom slučaju primijenio odredbe ZEK-a i Općih uvjeta poslovanja VIP-a u odnosu na prijevremeni raskid ugovora, da je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i na ispravan način primijenio odredbe zakona, te donio odluku u okviru nadležnosti propisane ZEK-om. Tuženik predlaže da sud temeljem članka 57. Zakona o upravnim sporovima odbije tužbu kao neosnovanu.

Sud je 8. rujna 2016. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10, 143/12 i 152/14) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju raspravu je pristupila opunomoćenica tuženika, dok uredno pozvani tužitelj nije pristupio, niti je svoj izostanak opravdao, stoga je Sud temeljem ovlaštenja iz članka 39. stavak 2. ZUS-a raspravu održao u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je donesena osporena odluka, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Prema odredbi članka 41. stavku 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje ZEK-a), prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor).

Stavkom 4. navedenog članka ZEK-a propisano je da sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima.

Prema odredbi članka 41. stavku 5. ZEK-a, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da pretplatnik, koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona.

Prema stavku 6. navedenog članka ZEK-a, u slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. ovoga članka, osim dospelog dugovanja za pružene usluge.

Odredbom članka 51. stavak 1. ZEK-a, propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.